

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Steiner ügyvédi Iroda (ügyintéző. Dr. Steiner Judit) által képviselt **felperesnek** a dr. Kiss László Ügyvédi Irodája (ügyintéző: dr. Kiss László) által képviselt **I.r.** és a Wichmann Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Wichmann Ákos ügyvéd) által képviselt **II.r. alperesek** ellen házastársi közös vagyon megosztása és más iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2008. március 17. napján meghozott 3.P.20.231/2005/73. számú ítélete ellen felperes részéről 76., I.r. alperes által 77. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét teljes körűen elutasítja.

Mellózi a ... Körzeti Földhivatal megkeresésére az elsőfokú feljegyzett kereseti illeték és az elsőfokú perköltség megfizetésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezéseket.

Köteles a felperes megfizetni az állam részére az APEH Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság Illetékfőosztály felhívására megfizetni 900.000,- (Kilencszázezer) Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Köteles a felperes az I.r. alperes részére 15 napon belül megfizetni összesen 500.000,- (Ötszázezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 900.000,- (Kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy felperes házastársi közös vagyon jogcímén megszerezte a **Helység 1.**, a **2** és a **3.** hrsz. alatt felvett, ténylegesen **Helység 1, 2, 3,** szám alatti panzió-étterem-borozó ingatlan 9/46-od tulajdoni illetőségét, ugyanakkor I.r. alperes tulajdoni illetősége 37/46-od arányra módosult.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte a ... Körzeti Földhivatalt, hogy a fenti ingatlanok vonatkozásában a tulajdonváltozást az ingatlan-nyilvántartásban vezesse át.

Egyben a felperes és az I.r. alperes közös tulajdonát a **Helység 1.**, a **2** és a **3.** hrsz. alatt felvett **Helység 1,** ... szám alatti panzió-étterem-borozó ingatlan tekintetében megszüntette akként, hogy az I.r. alperest jogosította fel a felperes 9/46-od tulajdoni illetőségének a megváltására. Kötelezte az I.r. alperest, hogy 90 napon belül fizessen meg a felperesnek 14.673.900,- Ft megváltási árat. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Egyben az ingatlan-nyilvántartásból mindhárom ingatlan vonatkozásában a perindítás tényének a törlését rendelte el.

Ezt meghaladóan a bíróság felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest és az I.r. alperest, hogy az államnak APEH felhívásra fizessenek meg fejenként 450.000,- - 450.000,- Ft le nem rótt kereseti illetéket.

Ítéletének indokolása szerint a felperes és az I.r. alperes 1995. áprilisában élettársi kapcsolatot létesítettek, majd 1997. március 8. napján házasságot kötöttek. A házasságkötést követően a közösen vásárolt **Helység 2,** ... utcai ingatlanban éltek.

Az I.r. alperes jelentős összegű készpénzzel rendelkezett, a "A" Bt. kültagjával 1993-94-től fennálló személyes kapcsolatából eredően jelentős összegeket adott kölcsön, illetve eszközölt pénzügyi befektetést. Kb.9.000.000,- Ft feletti összeg szerepelt abban az okiratban, ami az utolsó befektetése volt.

Ennek ellentételezéseként szerezte meg lényegében a perbeli **Helység** ingatlan tulajdonjogát.

1997.évben a házassági életközösség idején a **Helység** ingatlanban átalakítási munkát végeztek, amelynek eredményeként egy 15 szobás panzió létesült.

Az I.r. alperes az ügyvezetése mellett működő "B" Kft-vel - melynek tulajdonosa is volt - 1997. július 10.napján a munkálatok elvégzésével kapcsolatban megállapodást

kötött, a beruházó a Kft. lett azzal, hogy az ingatlant a tulajdonostól az építkezés befejezésétől számított 3 éves időtartamra ingyenes használatba kapta. A kivitelezési munkálatokat ténylegesen az "C" Kft. végezte el, a számlákat a "B" Kft. egyenlítette ki. Az I.r. alperes 1999.április 15.napján a "B" Kft-vel bérleti szerződést is kötött, és a bérleti díj vonatkozásában beszámították a mintegy 12.000.000,- Ft-os beruházási költséget.

A felperes és az I.r. alperes házassági életközössége 2000.februárjában véglegesen megszakadt. Házasságukat az Ajkai Városi Bíróság a P.20.534/2001/4. számú jogerős ítéletével felbontotta.

A felperes és az I.r. alperes 2001. szeptember 12. napján házastársi közös vagyont megszüntető szerződést kötött, amely szerint az I.r. alperes kötelezettséget vállalt arra, megfizet a felperesnek 6.000.000,- Ft-ot. Megállapították azt is, hogy házastársi közös vagyon jogcímén egymással szemben a jövőben semmiféle követelést nem támasztanak, a felperesnek a "B" Kft-vel szemben semmiféle követelése nem áll fenn.

A felperes a 2001. szeptember 12. napján megkötött szerződés semmisségének, érvénytelenségének megállapítása iránt az Ajkai Városi Bíróság előtt P.20.148/2002. szám alatt kereseti kérelmet terjesztett elő. A városi bíróság a felperes keresetét elutasította, a Veszprém Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a Pf.21.761/2004/4. számú ítéletében megállapította, a felperes és az I.r. alperes 2001. szeptember 12.napján csak a nem vitatottan közös vagyont osztották meg egymás között értékarányosan. Közöttük vitatott volt a **Helység 1** ingatlan-komplexum és az **Helység 3** ingatlanon végzett beruházás a házastársi közös vagyon része-e vagy sem. A jelen perben a megyei bíróság megítélése szerint a peradatok azt igazolták, hogy a 2001. szeptemberi megállapodás nem teljes körű, nem volt része a **Helység 1** ingatlan-komplexum.

A felperes így nincs elzárva attól, hogy a **Helység 1** ingatlannal kapcsolatos tulajdoni igényét, az **Helység 3** ingatlanon végzett beruházásból eredő megtérítési igényét külön perben érvényesítse.

Az I. és a II.r. alperes 2005. március 11.napján a perbeli **Helység 1** ingatlanra ajándékozási szerződést kötöttek, melyet 2005. október 21. napján felbontottak.

Ezt követően a megyei bíróság azt vizsgálta, hogy a **Helység 1** ingatlan-komplexum a felperes és az I.r. alperes közös vagyona-e, avagy az I.r. alperes különvagyont képez.

A peradatokból megállapította, hogy a "A" Bt. között lévő üzleti kapcsolat miatt az I.r. alperes az együttélés megkezdése előtt már meglévő, jelentős összegű készpénz különvagyont használt fel. Ennek eredményeként a pénzügyi elszámolás keretében szerezte meg a **Helység 1** ingatlan-együttes tulajdonjogát, így az az I.r. alperes különvagyona.

A peres felek egyező előadása alapján megállapította, hogy a beruházás már a házassági életközösség idején történt. Az I.r. alperes ugyan állította, hogy a beruházásokat a "B" Kft. végezte el és úgymond „lakta le” a vele megkötött szerződés alapján. A megyei bíróság ezt az alperesi hivatkozást nem fogadta el, mivel a különvagyont használta, illetve szaporulata a házassági életközösség ideje alatt a közös vagyon részévé válik. Az értéknövelő beruházások ellenértéke tehát a felperes és az I.r. alperes közös vagyonához tartozik.

Az értékek megállapítására a megyei bíróság igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői szakvéleményt szerzett be, amelyet ítélezése alapjául elfogadott. A beruházások elvégzése idején az ingatlan forgalmi értéke 14.000.000,- Ft volt, az elvégzett 9.000.000,- Ft értéknövelő beruházás eredményeként lett az ingatlan 23.000.000,- Ft értékű. A felperes és az I.r. alperes házassági életközösség fennállása idején történt szerzés okán 9/23-ad tulajdoni arány a felperes és az I.r. alperes közös tulajdona a Csjt.27.§. (1) bekezdésére figyelemmel. Így a felperes megszerezte a perbeli **Helység 1** ingatlan-együttes 9/46-od tulajdoni illetőségét, míg az I.r. alperes tulajdoni aránya 37/46-od illetőségre módosult.

Az ingatlan-együttes forgalmi értékét a beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői szakvélemény alapján 75.000.000,- Ft-ban határozta meg. E vonatkozásban nem fogadta el a felperes azon álláspontját, hogy az ingatlan 90.000.000,- Ft forgalmi értéket képvisel. Ezen 75.000.000,- Ft-ot figyelembe véve kötelezte az I.r. alperest a Ptk.148.§.(2) bekezdése alapján a felperes tulajdonát képező 9/46-od tulajdoni illetőségének a megváltására.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést nyújtott be. A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy a **Helység 1** ingatlan-komplexum vonatkozásában az ítélőtábla állapítsa meg, hogy ezen ingatlanok 1/2-

ed tulajdoni hányadát házassági vagyontársaság jogcímén megszerezte és egyben az I.r. alperest 45.000.000,- Ft megváltási ár megfizetésére kötelezze. Igényt tartott a perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolásául előadta, az elsőfokú ítélet semmivel nem indokolja, hogy az élettársi közösség megszakadására vonatkozó ténymegállapítását milyen bizonyítékokra alapozza, illetőleg a felperes ezzel ellentétes állítását miért nem találta bizonyítottnak. Az ítélet ezért jogszabálysértő, mivel a Pp.221.§.(1) bekezdésébe ütközik.

Az alperes állításával ellentétben az életközösség nem szakadt meg, mert a folyamatos együttélést az I.r. alperes néhány napos eltávozásai nem szakították meg. Az életközösség esetleges átmeneti megszakadása - amennyiben nem történt meg a vagyoni jogi igények rendezése - a vagyontársaságot nem szünteti meg. A vagyontársaság ilyenkor egységes és folyamatos az életközösség végleges megszakadásának az idejéig.

Vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy az I.r. alperes az életközösség megkezdése előtt jelentős összegű készpénzzel rendelkezett. Ezt az I.r. alperes csak állította, de semmivel nem bizonyította. E körben figyelmen kívül hagyta a megyei bíróság azt az I.r. alperesi nyilatkozatot, miszerint „a benzinkút jövedelmét 95 - 96 - 97-ben feléltük”. A felélt különvagyon megtérítésének pedig nincs helye.

E körben hangsúlyozta, ha volt is az alperesnek különvagyon, azt elköltötte. Így megalapozatlan a megyei bíróság azon megállapítása, hogy az I.r. alperes különvagyonán szerezte a **Helység 1** ingatlant.

Tévedett a megyei bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az I.r. alperes a "A" Bt. kültagjával 1993-94-től fennálló személyes kapcsolata okán adott kölcsönös ellentételezéseként szerezte meg a perbeni **Helység 1** ingatlan tulajdonjogát.

A megyei bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a különvagyonára vonatkozóan az I.r. alperesnek nem csak azt kellett volna bizonyítania, hogy különvagyonnak minősülő készpénzzel rendelkezett, hanem azt is, hogy ezt a pénzt konkrétan a **Helység 1** ingatlan megvásárlására, illetve a beruházásokra használta.

1996. június 19-én került sor a **Helység 1** ingatlan 1/2-ed tulajdoni illetőségének a megvételére. Ez a rész, amit az "A" Bt-be eszközölt befektetésük fejébe kaptak. Ezt követően 1996. július 18-án került megvásárlásra az ingatlan 1/4-ed része a **Helység 1** Megyei Jogú Város Önkormányzata eladótól. 1996. december 22-én - az élettársi

kapcsolat fennállásakor - vették meg az ingatlan fennmaradó 1/4-ed részét "**D**"-tól, amelynek szintén semmi köze a "**A**" Bt-s üzlethez. Ez a szerződés már a házasságkötést követően perfektuálódott, hiszen "**D**" tanúvallomásában elismerte, hogy a vételár kifizetésére a házasság fennállása alatt került sor. Erről a megyei bíróság ítélete említést sem tesz.

A fentiek alapján jogszabálysértően állapította meg a megyei bíróság, hogy az I.r. alperes különvagyonából szerezte meg a teljes **Helység** ingatlant, mivel a felek között az élettársi közösség töretlenül folytatódott a házasságban, ezért téves az ítéletnek a felperes tulajdoni arányát megállapító része.

Megítélése szerint téves az ingatlan forgalmi értékének 75.000.000,- Ft-ban történő meghatározása is, hiszen mind ő, mind pedig az I.r. alperes elismerte, hogy az ingatlan-komplexumot az illetékhivatal 90.000.000,- Ft-ra értékelte.

Álláspontja szerint megalapozatlan az I.r. alperes azon álláspontja, hogy az Ajkai Városi Bíróság által jóváhagyott egyezség ítélt dolognak minősül. A Veszprém Megyei Bíróság a Pf.21.761/2004/4. számú ítéletében megállapította, hogy csupán a nem vitatott közös vagyon megosztására került sor a szerződéssel. A **Helység 1** ingatlanok tulajdonjoga 1999-ben illetve 2001-ben is vitatott volt, így értelemszerűen nem is kerülhettek bele a házassági vagyoni jogi megállapodásba.

Kiemelten hivatkozott arra, az I.r. alperes is elismerte, hogy közöttük 1995.áprilisától élettársi kapcsolat jött létre és ezt követően házasságot kötöttek. Így a házasságot megelőző együttélés a házassági életközösségbe beleolvad. A **Helység 1** ingatlan-komplexumban végzett beruházás körében hangsúlyozta, a tulajdoni igény elbírálása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy ki volt a kivitelező. Téves az az alperesi álláspont, hogy a "**B**" Kft-nek akár tulajdonjogi, akár kötelmi jogi igénye lehetne a peres felekkel szemben, mivel ő a beruházás fejében az építkezés befejezésétől számított 3 éves ingyenes használati jogot kapott. Ugyanakkor mind az építési engedély, mind a használatbavételi engedély az I.r. alperes nevére szól. Kiemelten hivatkozott arra, hogy az ingatlan nem az I.r. alperes különvagyonára, az közös vagyont képez.

Az I.r. alperes fellebbezésében kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének a teljes elutasítását, egyben a felperes perköltségben való marasztalását.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy 2001. szeptember 12.napján házastársi közös vagyont megszüntető szerződést kötöttek. Ezen teljes bizonyító erejű magánokirat 7. pontjában rögzítették, hogy egymással szemben a jövőben semminemű követelést nem támasztanak, és így a házastársi közös vagyont teljes körűen megszüntnek tekintik. Ezen szerződésbe foglalt megállapodásukat az Ajkai Városi Bíróság a 3.P.20.354/2001/4. sorszámu végzésével jóváhagyta, a végzés jogerőre emelkedett, a felek jogorvoslati lehetőségükről lemondtak.

Így álláspontja szerint a Pp.229.§.(1) bekezdése alapján az anyagi jogerő beállt és ezt követően közöttük házastársi vagyontársasággal kapcsolatos jogvita elbírálására már nem kerülhet sor.

Hangsúlyozta, hogy a peren kívüli megállapodásukat bírói egyezségbe foglalták, ami az ítélettel esik egy elbírálás alá a Pp.148.§. (3) bekezdése alapján. A megállapodásuk pedig kiterjedt a törvényi kitételeken túlmenően az ingó- és ingatlanvagyonra is, ez fogantatba is ment, teljesítésre került. Így a Ptk. 207.§. (4) bekezdése értelmében a szerződés 7. pontjával kapcsolatos kiterjesztő értelmezés szóba sem jöhet, hiszen kifejezetten tartalmazza a 7. pont, hogy a házastársi közös vagyon jogcímén támasztott követelésekről való lemondásról van szó.

Téves a megyei bíróság azon álláspontja, hogy a Veszprém Megyei Bíróság 1.Pf.21.761/2004/4.számú ítéletének az indoklásában foglaltak jelen ügyben relevánsak. Maga a felperes is jelentőséget tulajdonított korábbi nyilatkozatainak, hiszen ezért támadta meg a vagyontársaságot megszüntető szerződést a hivatkozott perben.

Álláspontja szerint a perindítási legitimációt nem alapozza meg és nem teremt anyagi jogi, illetve eljárásjogi lehetőséget az indoklási részben kifejtett, téves álláspont, amely ellentétes a bírói gyakorlattal is.

Hangsúlyozta, hogy a házasság megkötését megelőzően élettársi kapcsolat nem volt közöttük, hiszen üzleti ügyeiket elkülönítve kezelték és kizárólag magánéleti tevékenységet folytattak közösen, illetve időnként egy lakásban laktak.

Megítélése szerint mind az élettárs, mind pedig a házastárs rendelkezhet különvagyonnal. Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen állapította meg a **Helység 1** ingatlan-komplexum különvagyonai jellegét azzal, hogy helyesen határozta meg azok beszerzési forrását is a bizonyítékok értékelésével. Ezen ingatlan nem vitásan

az ő különvagyonát képezi, így helyes a megyei bíróság ezzel kapcsolatos álláspontja.

Ugyanakkor vitatta a megyei bíróságnak a **Helység 1** ingatlanokba végzett beruházással kapcsolatos jogi álláspontját. Tény, hogy az ingatlanba a házassági életközösség ideje alatt került sor a beruházásra, de ezt a csatolt okiratok szerint a beruházó, a "B" Kft. végeztette.

A társaságot 1997. december 4-én jegyezték be a cégbíróságon, tehát a házasságkötést megelőzően.

A becsatolt okiratok alapján tényként kell elfogadni azt, hogy a különvagyonnak minősülő ingatlanba a beruházást a "B" Kft. végezte a társaság vagyonából, így a hivatkozott Csjt.31.§.(2) bekezdése szóba sem jöhet, mint jogalap. A társaság vagyona ugyanis független attól, hogy ő mint alperes tagja-e a társaságnak, vagy sem, a társaság vagyona az elkülönült vagyon. A társaság beruházásának ellenértéke - akár mint tulajdoni igény - a társaságot illeti meg, így számára keletkezik vagy tulajdoni, vagy kötelmi igény a beruházások jellegének megfelelően.

A beruházások elszámolására kizárólag abban az esetben kerülhetne sor, ha az a közös vagyonból történt volna. A vállalkozói díj kifizetése nem a közös vagyon terhére történt, ezért a közös vagyoni elszámolás szóba sem kerülhet.

Hivatkozott arra is, nem szerkezetet érintő beruházásról van szó, a ráépítés szóba sem jöhet, így csupán kötelmi igény keletkezhet, de tulajdoni igény semmiképpen nem.

A felperes fellebbezése nem alapos, míg az I.r. alperes fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott.

Az ítéletábra az I.r. alperes fellebbezésében felhozott érveire figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes és az I.r. alperes között a 2001. szeptember 12.napján megkötött házastársi közös vagyont megosztó szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perben a Veszprém Megyei Bíróság 1.Pf.21.761/2004/4. számú jogerős ítéletének indokolásában foglaltak jelen perben kötik-e az eljáró bíróságot vagy sem.

A Veszprém Megyei Bíróság a fentebb meghivatkozott 1.Pf.21.761/2004/4. sorszámú ítéletének indokolásában (3.oldal 1. és 2. bekezdés) úgy foglalt állást, hogy a felperes és az I.r. alperes a 2001. szeptemberi megállapodásukban csak a nem vitás közös vagyont, a 12.000.000,- Ft összértékűt osztották meg, az értékmegjelölésből is az következik a logika szabályai szerint, hiszen felperes állítása szerint 47.000.000,- Ft volt az általa közösnek állított összvagyon értéke.

Ebből vitás a 34.000.000,- Ft-os összértékű vagyon (a **Helység 1** és az **Helység 3** ingatlan), 13.000.000,- Ft a nem vitás vagyoni érték - a kft. üzletrésről felperes lemondott - 11.000.000,- Ft értékű nem vitatott értékű osztható vagyona volt a feleknek az életközösség megszakadásakor, nem számottevő eltéréssel a felek 12.000.000,- Ft-ban állapították meg 2001. szeptemberében az osztható vagyon értékét.

A fent leírt következtetés alapján megállapítható, hogy a peres felek 2001. szeptemberében csak a nem vitatottan közös vagyont osztották meg egymás között, ez a megosztás értékarányosan történt, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy sem uzsorás jelleg, sem jó erkölcsbe ütközés, sem feltűnő aránytalanság miatt a szerződés eredményesen nem támadható meg.

Az 1997.évi LXVI. törvény 7.§-a kimondja: a bíróság határozata mindenkire kötelező, ide értve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy ennek hiányát állapította meg.

A Pp.4.§.(1) bekezdése kimondja: a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti.

A (2) bekezdés értelmében, ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A felhívott jogszabályi rendelkezésekből egyértelműen megállapítható, hogy kötőerővel a jogerős bírói ítélet - vagy egyezség - rendelkező része rendelkezik, a határozat indokolásában foglaltak kötőerővel nem bírnak, annak figyelembevétele mellőzhető.

A fentiek alapján a megyei bíróság tévesen foglalt állást jelen perben akként, hogy a Veszprém Megyei Bíróság Pf.21.761/2004/4. számú ítéletének indokolásában foglaltak jelen perben irányadók. Ezen perben a per tárgya a házassági közös

vagyont megosztó szerződés érvénytelenségének, illetve semmisségének a megállapítása volt, így kizárólag e körben vizsgálódhatott a városi illetve a megyei bíróság is. A jogerős másodfokú ítélet indokolásában foglaltak az ítéletábra megítélése szerint a kereseti kérelmen való túlterjeszkedést jelenti, amely sérti a Pp.215.§-át.

Ezt követően az ítéletábra az I.r. alperes fellebbezési érvelésére figyelemmel azt vizsgálta, hogy a peres felek között a 2001. szeptember 12. napján létrejött szerződéssel a házastársi közös vagyont teljes körűen megosztották-e, avagy lehetőség van-e az ún. szerződésből kimaradt vagyontárgyak körében a házastársi közös vagyon megosztására.

A házastársi közös vagyon megosztása tárgyában létrejött szerződés a házastársak egymással kötött olyan szerződése, amely a vagyoni viszonyaik felszámolására irányul. Az ilyen szerződésnek jogszabály által előírt kötelező alakja nincs, így létrejöhet szóban, írásban és ráutaló magatartással is.

Természetesen ha házastársi közös vagyon ingatlan közös tulajdonának a megszüntetésére is vonatkozik, akkor ehhez szükséges a megállapodás írásba foglalása és ahhoz hogy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kerüljön, szükséges az ügyvédi ellenjegyzés is.

A közös vagyon megosztása tárgyában kötött szerződés tartalmi elemeit jogszabály nem határozza meg, annak tartalmát a házastársak illetve a volt házastársak a Ptk.200.§.(1) bekezdésében megfogalmazott szerződéses szabadság elvéből következően szabadon állapítják meg.

A jelen peres eljáráshoz csatolt, az Ajkai Városi Bíróság 2.P.20.521/1999. számú házasság felbontása és házastársi közös vagyon megszüntetése iránti per iratai alapján megállapítható, a jelen per felperese indította meg ezt a peres eljárást és a keresetlevelében a házastársi közös vagyon összértékét 47.650.000,- Ft-ban állapította meg, a jutót pedig 23.825.000 ,- Ft-ban. Ezt követően a felperes és az I.r. alperes a 17. sorszámú közös kérelmében kérte a peres eljárás szünetelését a Pp. 137.§.(1) bekezdés a./pontja alapján. Az Ajkai Városi Bíróság a 19.sorszámú jegyzőkönyvbe foglaltan megállapította az eljárás szünetelését. Mivel az eljárás folytatásra nem került, ezért a per 6 hónapi szünetelés után megszűnt.

Az Ajkai Városi Bíróság előtt folyamatban lévő P.20.148/2002. számú per irataiból kitűnően a peres felek ügyvédek útján tárgyaltak egymással és különböző szerződéstervezetek készültek.

Ezt követően a jelen per I.r. alperese - mint felperes - az Ajkai Városi Bíróság előtt 3.P.20.534/2001. szám alatt házasság felbontása iránt indított peres eljárást 2001. szeptember 24. napján. Ezen perben a 4.sorszámú jegyzőkönyvhöz F/1.alatt becsatolásra került a peres felek között 2001. szeptember 12. napján megkötött házastársi közös vagyont megszüntető szerződés. Ezen szerződés 3. pontjában a felek rögzítették, hogy a házassági együttélésük alatt összesen 12.000.000,- Ft összegű házastársi közös vagyon keletkezett.

Az 5. pontban a jelen per I.r. alperese kötelezte magát arra, hogy házastársi közös vagyon címén megfizet a felperes részére 6.000.000,- Ft-ot, amely összeg átvételét a jelen per felperese elismeri és nyugtázza. A 6. pontban megállapították a felek, hogy a "B" Kft-vel szemben a felperesnek semminemű követelése nem áll fenn.

A 7. pont szerint „a felek megállapítják, hogy házastársi közös vagyon jogcímén egymással szemben a jövőben semminemű követelést nem támasztanak és így házastársi közös vagyonukat megszüntnek tekintik”.

A jelen per felperese - mint a bontóper alperese - a 4. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 6. bekezdésében úgy nyilatkozott, hogy „a 4/F/1. alatt csatolt szerződés alapján kötetlen egyezségünk jóváhagyását kérem”.

A 3.oldal 5. bekezdésében pedig azt adta elő „a 4/F/1. alatt csatolt megállapodásban teljes körűen megosztottuk a házastársi közös vagyonunkat, nekem további követelésem a felperessel szemben nincsen”.

Ezt követően a peres felek egyezséget kötöttek, amely szerint „a felek megállapodnak abban, hogy a 4/F/1. alatt szerződésben írtakat magukra nézve kötelezőnek tartják és elfogadják.

A házastársi közös vagyon teljes körű megosztása ezzel a szerződéssel megtörtént, további követelésük egymással szemben a házastársi közös vagyon megosztása tekintetében nincs”. Az Ajkai Városi Bíróság az egyezséget a Pp.148.§.(2) bekezdése alapján jóváhagyta. A végzés kihirdetését követően a felek a fellebbezési jogukról lemondtak, így a végzés 2001. október 26. napján jogerős lett.

A házastársi közös vagyont megosztó szerződés érvénytelensége iránti felperesi kereset elutasításra került, így a vagyonközösséget megosztó szerződés érvényes és az teljesítésre is került, az I.r. alperes a felperes által sem vitatottan a szerződésben szereplő 6.000.000,- Ft-ot kifizette.

A Csjt.18.§.(2) bekezdése szerint az ingatlanra vonatkozóan a peres feleknek nem kell egyezséget kötniük, de a jogszabály megengedi, hogy ilyenkor az ingatlannal kapcsolatos igényeket is bevigyék a bontóperi eljárásba.

Az ítéltábla álláspontja szerint a szerződésben - és a bírói egyezségben - a felek egyértelműen kifejezésre juttatták, hogy a vagyonmegosztás a teljes közös vagyonra (ingóság és ingatlan) kiterjedt és a megállapodással vagyoni jogi igényeiket véglegesen rendezték. Ezt a nyilatkozatukat a bontóperi tárgyaláson is megerősítették. Önmagában az, hogy a 2001. szeptember 12.napján kelt okirat nem sorol fel minden, a közös vagyonhoz tartozó ingóságot, ingatlant, nem jelenti azt, hogy azokat a vagyonmegosztásnál nem vették figyelembe.

A házastársi közös vagyon megosztását tartalmazó szerződés érvényességének ugyanis nem feltétele, hogy maga a szerződés részletes vagyonmérleget tartalmazzon. Elegendő, ha a felek csak a vagyonmegosztásból eredő jogokat és kötelezettségeket (a megosztás végeredményét) foglalják írásba. A felperes a korábbi ellentétes nyilatkozataival szemben nem bizonyította, hogy a vagyoni igények teljes körű rendezése a szerződéssel nem történt meg.

Ezért a házastársi közös vagyon megosztására vonatkozó igénye alaptalan, (Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.21.249/1995/4.) a házastársi közös vagyon megosztására „kimaradt” vagyoni elszámolás címén igényt nem támaszthat.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet megváltoztatása kihatással volt az elsőfokú eljárásban felmerült perköltségre és illetékköltségre. Mivel a felperes keresete elutasításra került, ezért a Pp.78.§. (1) bekezdése és az Itv.59.§.(1) bekezdése értelmében ő köteles megfizetni az illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 900.000,- Ft kereseti illetéket.

A másodfokú eljárásban a felperes teljes személyes költségmentességben részesült, így a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13.§. (1) bekezdése, 14.§-a és a Pp. 78.§. (1) bekezdése alapján a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítéltábla a Pp. 78.§. (1) bekezdése szerint kötelezte a teljes egészében pervesztes felperest az I.r. alperes első- illetve másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§. (2) bekezdés b./ pontja és (5) bekezdése alapján összesen 500.000,- Ft-ban állapította meg.

Győr, 2009. évi március hó 20. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró